



مدل اقتصاد سنجی اقتصاد کلان ایران

الهام خواجه پور و علیرضا کرباسی*

چکیده :

توسعه به مفهوم پیشرفت همزمان همه ابعاد اقتصادی ، اجتماعی ، فرهنگی و سیاسی هر کشور می باشد . لذا متغیرهای اقتصادی هر کشور و رشد این متغیرها سینگال مهمی برای توسعه اقتصادی آن شکور محسوب می شوند . بنابراین آگاهی از روند متغیرهای کلان اقتصادی هر کشور در آینده کمک به تصمیم گیری بهتر دولت مردان در سیاستهای اقتصادی خواهد نمود . یکی از ابزارهای مهم در جهت تعیین و تخمین این روند در آینده ، بر اساس اطلاعات مقداری گذشته آنها پیش بینی است .

در این مقاله سعی شده است که یک مدل خود رگرسیون برداری (VAR) از اقتصاد ایران تخمین زده شود . محدودیتهای داده ای ، مدل را به مشاهدات سالیانه از ۶۰ متغیر محدود کرد . آمار مورد نیاز با استفاده از آمار اطلاعاتی Pds بانک مرکزی به دست آمده است . تجزیه و تحلیل اولیه داده ها نشان می دهد که متغیرها انباشته از درجه یک هستند . همچنین وقfung بهینه با استفاده از معیار آکائیک برای متغیرها تعیین شده و با استفاده از آزمون همگرایی بوهانسن تعداد ۵ بردار همگرایی در بین متغیرها به دست آمد که با استفاده از روش هسیانو مدل VAR نا محدود به VAR محدود تبدیل شد و در نهایت با استفاده از این مدل ، پیش بینی متغیرها صورت گرفت .

مقدمه :

مدلهای پیش بینی برای اهداف برنامه ریزی ، مورد استفاده مفیدی دارند . پیش بینی قابل اعتماد و به موقع متغیرهای اقتصادی ، کاربردهای مهی برای تشویق سیاست اقتصادی کشور و مواد اصلاحی آن دارند . اقتصاد ایران می تواند به طور خلاصه به شکل زیر توصیف شود :

پول رایج ایران « ریال » است (هر ۸۳۰۰ ریال معادل یک دلار آمریکا می باشد (۱۳۸۳)) اقتصاد از نرخ رشدی صعودی برخوردار بوده و از ۵ درصد در سال ۷۹ به ۶/۷ درصد در سال ۸۲ رسیده است .

سهم بخش کشاورزی از تولید ناخالص داخلی سال ۸۲ ، ۱۴/۱ درصد و سهم بخش خدمات از تولید ناخالص داخلی سال ۸۲ ، ۵۱/۹ درصد می باشد و سهم بخش نفت و گاز از تولید ناخالص داخلی سال ۸۲ ، ۱۱/۷ درصد بوده است . رشد متوسط سالانه بخش کشاورزی در چهار سال اول برنامه سوم توسعه اقتصادی ۴/۸ درصد بوده است که در سال ۱۳۸۲ ، ۷/۱ درصد و بخش نفت و گاز در سال ۸۲ ، ۱۲/۹ درصد رشد نیافته است . همچنین بخش صنعت و معدن در سال ۸۲ ، رشد ۷/۴ درصدی داشته که متوسط رشد سالانه ارزش افزوده آن ۹/۸ درصد بوده است و گروه خدمات دارای رشد ۵/۱ در سال ۸۲ و رشد متوسط سالانه بخش خدمات در همان ۴ سال ، ۴/۸ درصد بوده است . در کل سهم بخش ها از رشد اقتصادی به ترتیب عبارتند از :

* به ترتیب دانشجوی کارشناسی ارشد اقتصاد کشاورزی و دانشیار گروه اقتصاد کشاورزی دانشگاه زابل



رشد بخش خدمات $2/6$ درصد ، صنایع و معادن $1/8$ درصد ، نفت و گاز $1/5$ درصد و کشاورزی 1 درصد از کل $6/7$ درصد رشد اقتصادی ایران در سال ۸۲ را شامل می شوند . (آمار و اطلاعات موجود در سازمان مدیریت و برنامه ریزی)

بنابراین از آنجا که تعیین مقادیر متغیرهای کلان اقتصادی نقش مهم در سیاستگذاری دولت دارد . در این مقاله سعی شده است ، با استفاده از روش VAR به پیش بینی 6 متغیر کلان اقتصادی پیردازیم . این مقاله شامل بخش های ۱ - ادبیات موضوع -2 - مواد و روشهای -3 - نتایج و بحث -4 - پیشنهادات می باشد.

۱- ادبیات موضوع

پیتر هوردا و اورست تریستاتی در سال 2004 مقاله ای تحت عنوان یک مدل اقتصاد سنجی الحاقی از اقتصاد کلان و ساختار پویا ارائه کردند. آنها مدلی با مقیاس کوچک از انتظارات منطقی که اقتصاد کلان را توصیف می کند ساختند. این مدل قادر به گرفتن ارقامی از ساختار نرخهای بهره و اجرای پیش بینی هایی برای عوامل مورد نظر در مدل می باشد. این مدل همچنین موفقیت قابل توجهی در محاسبه شکست تجربی فرضیات انتظاراتی دارد.

جفری آلن و برنارد موزرخ در سال 1999 با مقاله ای تحت عنوان مدل اقتصاد سنجی اقتصاد کلان پاراگونه، یک مدل پیش بینی برای 7 متغیر کلان اقتصادی با استفاده از مدل خود رگرسیونی برداری برای کشور پاراگونه ساختند که به دلیل وجود چند بردار همگرایی در بین متغیرها، با استفاده از روش هسیانو مدل خود رگرسیونی برداری نامحدود را به خود رگرسیونی برداری محدود تبدیل کردند و سپس متغیرهای مورد نظر را پیش بینی کردند.

۲- مواد و روشهای

دو پیش شرط لازم برای ساختار یک مدل پیش بینی قابل اعتماد ، دسترسی به سریهای داده و نیز طول دوره کافی خود سریها می باشد که ما به هر دو نوع مشکل برخورد کردیم . این محدودیتها ، نوع مدل را به ما تحمیل کردند . مدل اساسی ما مدل خود رگرسیون برای VAR می باشد . زمانیکه هدف ، پیش بینی متغیرهای کلیدی کلان اقتصادی است ، VAR یک گزینه قابل قبول برای یک مدل اقتصاد سنجی معادلات همزمان به شمار می رود . در این مقاله ابتدا 7 متغیر : مصرف واقعی بخش خصوصی (به قیمت سال پایه ۶۱) ، سرمایه گذاری واقعی بخش خصوصی (به قیمت سال پایه ۶۱) ، واردات ، صادرات ، نرخ ارز ، نرخ سود و بیکاری را برای مدل پیش بینی خود در نظر گرفتیم . اهمیت به شرح زیر است :

4 متغیر اولی اجزاء نقضی کل هستند و در محاسبه GDP وارد می شوند .

واردات - صادرات + سرمایه گذاری و مصرف دولتی + سرمایه گذاری خصوصی + مصرف

$$\text{خصوصی} = \text{GDP}$$

نرخ سود و بیکاری ، شاخص هایی از قیمت نهاده ها در تولید می باشند . نرخ ارز هم بر مصرف کالاهای وارد شده و هم بر قیمت عوامل تولید وارد شده اثر می گذارد . متاسفانه طول دوره سریها در دسترس برای بیکاری کوتاه هستند به طوریکه در بیشتر سالهای مورد مطالعه این داده ها موجود نبودند . بنابراین این متغیر از مدل حذف شد و مدل تخمین زده شده ، ۶ متغیر را در بر می گیرد که در این ۶ متغیر ، داده ها (مشاهدات) سالیانه از سال ۱۳۲۸ تا سال ۱۳۷۹ موجود بودند که در این مقاله از شکل لگاریتمی متغیرها استفاده شده است که مطابق با شیوه معمول مدلسازی اقتصاد کلان می باشد .

آزمون ریشه واحد :

در این مقاله از داده های سری زمانی جهت پیش بینی استفاده شده است و اولین گام در استفاده از داده های سری زمانی تعیین ایستایی یا غیر ایستایی آنها است . لذا برای تعیین این مساله از آزمون ریشه واحد استفاده شده است که در این مقاله از دو روش آزمون دیکی _ فولر تعیین یافته ADF و آزمون فیلیپس پرون PP استفاده شده است . در روش اول آزمون ، دیکی و فولر جهت آزمون پایابی سری زمانی معادله زیر را که یک مدل خود رگرسیونی از درجه P است معرفی می نمایند .

$$\Delta y_t = \alpha_0 + \gamma y_{t-1} + \sum_{i=2}^P S_i \Delta y_{t-i+1} \varepsilon_t$$

که در آن $S_i = -\sum_{j=1}^P a_j$ ، $\gamma = -(1 - \sum_{i=1}^P a_i)$ ، $\Delta y_t = y_t - y_{t-1}$ از مدل خود

رگرسیونی مرتبه P یعنی AR(P) حاصل می شود .

برای آزمون فرضیه ناپایابی سری y_t باید فرضیه $\gamma = 0$ را آزمون کرد که برای آزمون از روش OLS استفاده کرده و سپس معنی داری t را بررسی می کنیم که ابتدا در این حالت ، مقادیر بحرانی آماره t ، مقادیر به خصوصی است که توسط دیکی و فولر محاسبه شده اند .

در روش دوم ، آزمون فیلیپس پرون PP در واقع فرم تعیین یافته آزمون دیکی فولر تعیین یافته یا ADF می باشد ، چرا که در آزمون دیکی و فولر این فرض برقرار است که جملات خطأ در معادله (۱) مستقل از یکدیگر توزیع شده و دارای واریانس ثابت می باشند .

بنابراین در صورتی که فروض پاد شده تامین نشوند کاربرد این روش نتایج گمراه کننده ای خواهد داشت در حالیکه آزمون فیلیپس پرون PP از فروض انعطاف پذیری برخوردار است . در این روش آزمون دو معادله زیر را در نظر گرفته می شود :

$$y_t = \beta_0^* + \beta_1^* y_{t-1} + M, \quad (2)$$

$$y_t = \tilde{\beta}_0 + \tilde{\beta}_1 y_{t-1} + \tilde{\beta}_2 \left(t - \frac{T}{2} \right) + M,$$



که در این روابط T بیانگر تعداد مشاهدات است و در مورد جزء خط (M_i) فرض می کنیم که میانگین آن برابر صفر باشد . $E(M_i) = 0$. بنابراین در این آزمون بر خلاف ADF ، تا حدی همبستگی ضعیف بین اجزاء اخلاق و همچنین واریانس نا همسان در آنها می تواند وجود داشته باشد . با وجود شرایط فوق پس از برآورد معادلات (۲) و (۳) ، در مورد ضرایب $\hat{\beta}_i$ و $\hat{\beta}_j$ آزمون فرضیه انجام می شود . لازم به ذکر است که مقادیر بحرانی مورد نظر در روش PPP کاملا مشابه مقادیر مربوطه در آزمون دیکی فولر تعیین یافته ADF می باشند . استفاده از هر دو روش فوق الذکر متغیرها هم در سطح و هم به شکل لگاریتمی در سطح ، غیر ایستا بودند و با یک بار تفاضل گیری ایستا شدند . یعنی انباشته از درجه یک (۱) بودند . از آنجا که در برآورد مدل‌های VAR تعیین وقه بهینه متغیرها از اهمیت خاصی برخوردار است چرا که در نظر گرفتن وقه کم و کوتاه متغیرها ممکن است منجر به خطای تصريح و در نظر گرفتن وقه های زیاد و طولانی منجر به کاهش درجات آزادی و در نتیجه برآوردهای معادله شوند . بنابراین برای پیدا کردن وقه های بهینه متغیرها از روش معیار آکائیک ATC استفاده شده که این معیار مطابق رابطه زیر محاسبه می شود

$$ATC = T \ln \left| \sum \right| + 2n$$

که در آن $| \sum |$ نمایانگر دترمینان واریانس - کواریانس جملات خط بوده و n و T به ترتیب برابر تعداد کل مشاهدات و تعداد پارامترها می باشند . این معیار را بایستی برای وقه های مختلف محاسبه کرده و معادله ای که کمترین میزان AIC (از نظر جبری) را داشته باشد ، به عنوان معادله بهتر و آن وقه را به عنوان وقه بهینه انتخاب کرد . در این مقاله با استفاده از معیار آکائیک و تا وقه چهارم از روش آزمون دیکی و فولر تعیین یافته ADF برای تعیین وقه بهینه هر متغیر استفاده شد (زیرا برای استفاده داده ها در روش تخمین VAR به دلیل محدودیت های مشاهده ای و تعداد محدود مشاهدات حداقل ۴ وقه از هر متغیر را در نظر نمی گیرد که در مقاله حاضر و با توجه به نوع متغیرها و نیز تعداد مشاهدات ، برای هر متغیر تنها تا ۲ دوره وقه را سیستم VAR در نظر گرفته است) . نتایج این آزمون در جدول شماره یک آورده شده است .



جدول (۱) نتایج آزمون دیکی فولر تعیین یافته و فلیپس پرون (PP) و (ADF) در تفاضل اول

لگاریتم متغیرها

متغیر	ADF	اماره PP	اماره ADF	وقه بهینه	درجه همگرایی
PC مصرف خصوصی واقعی	-۳/۸۶۰۷۵	-۳/۸۶۰۷۵	-۳/۸۶۰۷۵	۰	I(0)
PI سرمایه گذاری خصوصی واقعی	-۵/۴۹۰۲۸	-۵/۴۹۰۲۸	-۵/۴۹۰۲۸	۰	I(0)
EX صادرات	-۴/۵۲۲۸۷	-۴/۵۲۲۸۷	-۴/۵۲۲۸۷	۱	I(0)
IM واردات	-۳/۹۱۵۸۴	-۳/۹۱۵۸۴	-۳/۹۱۵۸۴	۰	I(0)
ER نرخ ارز	-۴/۱۷۱۲۳	-۴/۱۷۱۲۳	-۴/۱۷۱۲۳	۰	I(0)
IR نرخ بهره	-۷/۴۵۲۹۳	-۷/۴۵۲۹۳	-۷/۴۵۲۹۳	۰	I(0)

کلیه اماره های PP و ADF متغیرها در سطح ۱٪ معنی دار هستند.

مأخذ: یافته های تحقیق

همگرایی و تصحیح خطأ

استفاده از اطلاعات روابط بند مدت تعادلی در بین متغیرهای اقتصادی در بهبود پیش بینی متغیرهای کلان اقتصادی می تواند نقش مهمی داشته باشد . قبل از ذکر شد که متغیرهای کلان اقتصادی ما در این مقاله غیر ایستا و انباسته از درجه یک می باشند . زمانیکه متغیرهای غیر ایستا در یک مدل ، انباسته از درجه یک هستند و این باور وجود دارد که در طول زمان ، با یکدیگر حرکت می کنند . بنابراین ممکن است ترکیب خطی از آنها ثابت باشد . چون در طول زمان هر متغیر دستخوش تغییر می شود یعنی یک روند تصادفی دارد و همین مساله باعث غیر ایستایی آن می شود ، در نتیجه ممکن است ترکیب خطی دو یا بیشتر از این متغیرها روند تصادفی را حذف کند که این ترکیب خطی ، رابطه همگرایی یا معادله همگرایی نامیده می شود .

برای همگرایی یک تفسیر اقتصادی وجود دارد . همگرایی یک رابطه تعادلی بند مدت است . با توجه به گسترش یک مدل پیش بینی ، اگر چنین اطلاعاتی درباره رفتار متغیرهای اقتصادی وجود داشته باشد ، این اطلاعات می توانند با مدل VAR نا محدود اصلی ترکیب بشوند .

در واقع اعمال رابطه همگرایی روی متغیرهای اقتصادی به نوعی ، اعمال محدودیتهایی روی مدل VAR نا محدود اصلی است . این مدل محدود ، مدل تصحیح خطأ (ECM) نامیده می شود که کاربرد آن در مقایسه با VAR نا محدود باعث بهبود در پیش بینی ها می شود . زمانی که مشخص شد که مدل (ECM) مناسب است ، مرحله بعدی تعیین شمار معادلات همگرا می باشد و این که کدامیک از این معادلات باید در ECM استفاده شوند . در مقاله حاضر ، مدل مورد نظر شامل ۶ متغیر می باشد



که هر یک از متغیرها انباشته از درجه یک می باشد . در نتیجه پتانسیل برای وجود بیش از یک معادله همگرایی در این مدل وجود خواهد داشت. در اینجا روش یوهانسن برای تعیین راهی که از آن طریق اطلاعات مربوط به معادلات همگرایی را به ECM منتقل کنیم مفید می باشد.

تعریف همگرایی (هم انباشتگی) :

در سال ۱۹۸۷ انگل و گرنجر تعریف زیر را برای هم انباشتگی ارائه کردند :
مولفه های بردار $X_t = (X_{1t}, X_{2t}, \dots, X_{nt})$ را هم انباشته از درجه d و b نامیده و با نماد $X_t \approx CI(d, b)$ نشان می دهند .

در صورتیکه شرایط ذیل برقرار باشد :

۱) کلیه مولفه های X_t ، جمع بسته از درجه d باشند ، یعنی $\Delta^d X_t = I(0)$

۲) برداری نظیر $S = (S_1, S_2, \dots, S_n) = (S_1, S_2, \dots, S_n)$ وجود داشته باشد به نحویکه ترکیب خطی

$SX_t = S_1 X_{1t} + S_2 X_{2t} + \dots + S_n X_{nt}$ جمع بسته از درجه $(d-b)$ ، $b > 0$ ، باشد . در این حالت ، معرف بردار هم انباشتگی است .

آزمون همگرایی (هم انباشتگی) :

۱- روش انگل - گرنجر (E-G)

این روش یک روش ساده و رایج برای آزمون هم انباشتگی بین دو متغیر می باشد . در این آزمون فرض بر این است که بین دو متغیر X_t و Y_t یک بردار هم انباشتگی وجود دارد و رابطه ذیل برای آن برآورد می گردد .

$$Y_t = S X_t + U_t$$

که برای این که فرض وجود ارتباط هم انباشتگی (همگرایی) بین دو متغیر فوق (Y_t, X_t) صادق باشد ، باید ترکیب خطی ، آنها یعنی $Y_t = S X_t + U_t$ ایستا باشد که این ایستایی از آزمون دیکی و فولر تعییم یافته چک می کنیم . بنابراین در آزمون ترکیب انگل - گرنجر باید درجه جمع بستگی (هم انباشتگی) اجزاء اخلاق U_t را تعیین نمود . اگر U_t جمع بسته از درجه صفر باشد (ایستا باشد) ، X_t و Y_t هم انباشته بوده و با یکدیگر یک رابطه تعالی ب Lund مدت دارند .

۲- روش یوهانسن :

اگر چه روش انگل - گرنجر ساده است اما از برخی جهات چهار ضعف می باشد مثلا در این روش تنها وجود یک رابطه بلند مدت تعادلی بین دو یا چند متغیر بررسی می گردد و اگر تعداد متغیرها بیش از دو تا باشد ، این روش نمی تواند تعداد روابط بلند مدت تعادلی بین متغیرها را



تعیین کند ، زیرا در این صورت فقط یک جزء خطأ در معادله لحاظ گردیده است . بنابراین روش انگل - گرنجر زمانی معتبر است که تنها دو متغیر وجود داشته باشد (که مسلم است در این حالت تنها یک رابطه تعادلی بلند مدت بین دو متغیر می تواند وجود داشته باشد و نه بیشتر) و یا در صورت وجود تعداد متغیرهای بیشتر از دو تا ، باید از روش یوهانسن ، وجود تنها یک رابطه تعادلی بلند مدت بین متغیرها تأیید گردد . بنابراین در صورتیکه مدل شامل تعداد متغیر بیش از دو تا باشد برای تعیین دقیق تعداد بردارها یا معادلات همگرایی بین متغیرهای مدل باید از روش یوهانسن استفاده کرد . روش یوهانسن (۱۹۹۱) نسبت به روش قبلی از مزایایی برخوردار است . مثلا در این روش از تفاضل گیری برای ایستا کردن متغیرها استفاده نمی شود . این روش با محاسبه جزء تصحیح خطأ و مخلوط نمودن آن در معادلاتی که به شکل تفاضل فرموله می شوند موجب می شود که خواص تعادلی بلند مدت حفظ گردد (نه مثل روش انگل - گرنجر ، با اعمال تفاضل گیری برای ایستا کردن متغیرها باعث از دست رفتن خواص تعادلی بلند مدت بین متغیرها شود) . در این روش برای تعیین تعداد دقیق رابطه های تعادلی بلند مدت بین متغیرهای موجود در مدل ، ابتدا یک مدل برداری خود رگرسیون (VAR) به شکل زیر در نظر گرفته می شود .

$$Y_t = B_1 Y_{t-1} + \dots + B_k Y_{t-k} + U_t \quad U_t \sim N \left\{ \sum^0 \right\}$$

که یک بردار $n \times 1$ از متغیرهای مدل می باشد و U_t بردار ستونی جملات خطأ است . این مدل را می توان با اعمال تغییراتی به یک مدل بردار تصحیح خطأ (VECM) تبدیل کرد .

$$Y_t = \Pi_1 \Delta Y_{t-1} + \dots + \Pi_{k-1} \Delta Y_{t-k} + \lambda Y_{t-1} + U_t \quad , \quad U_t \sim N \left\{ \sum^0 \right\}$$

که در این رابطه : $\Pi = (I - A_1 - \dots - A_K)$ ، $\Pi_i = (I - A_1 - \dots - A_{K-i})$ ، $i = 1, 2, \dots, (k-1)$ در روش یوهانسن ، تمرکز بر روی ماتریس Π است که به آن ماتریس تاثیر هم گفته می شود . چنانچه رتبه ماتریس Π و T برابر با تعداد متغیرهای مدل خود رگرسیونی برداری N ، باشد یعنی $T=n$ ، در این صورت تمام متغیرها هم انباشته هستند یا به عبارتی تعداد بردارهای همگرایی به تعداد کل بردارهای موجود در بین متغیرها است . اگر رتبه این ماتریس برابر با صفر باشد ، این ماتریس خنثی بوده و در این صورت هیچگونه رابطه بلند مدتی بین متغیرهای مورد نظر در بردار Y_t وجود ندارد و اگر رتبه این ماتریس کوچکتر از بعد آن (تعداد متغیرهای مدل $= n$) باشد ، یعنی $T < n$ در آن صورت فرضیه وجود تعدادی ارتباط بلند مدت بین متغیرهای مورد نظر قابل قبول خواهد بود (که عموما $T < n$) است .



در مقاله حاضر نیز حالت سوم اتفاق افتاد و با توجه به این آزمون تعداد ۵ بردار همگرایی در بین متغیرهای مدل یافت شد.

۳- نتایج و بحث

مدل خود رگرسیونی برداری نا محدود :

به طور کلی چهار روش پیش بینی اقتصادی بر اساس داده های سری زمانی وجود دارد :

۱- مدل های رگرسیون تک معادله ای ۲- مدل های رگرسیون معادلات همزمان ۳- مدل های

۴- مدل های ARIMA

مدل های معادلات همزمان (یا ساختاری) شامل برخی از متغیرهای درون زا و برخی برون زا یا از پیش تعیین شده (برونزا به علاوه درونزای با وقه) می باشند . که تصمیم گیری درباره برون زا یا درون زا بودن متغیرها اغلب ذهنی است . این مساله مورد انتقاد شدید کریستوفر سیمس قرار گرفته است .

به عقیده سیمس اگر بین مجموعه ای متغیرها همزمانی حقیقی وجود داشته باشد ، می بایست این همزمانی را در تمام متغیرها پکسان دانست ، نباید هیچگونه تمایز و تبعیض از پیش تعیین شده بین متغیرهای درون زا و برون زا وجود داشته باشد (گجراتی ، جلد ۲) . در این چارچوب سیمس مدل VAR خود را ارائه می نماید که مدل VAR دو متغیره در ذیل آمده است :

$$Y_t = \alpha + \sum_{j=1}^n B_j Y_{t-j} + \sum_{j=1}^n \gamma_j X_{t-j} + U_{1t}$$

$$X_t = \alpha' + \sum_{j=1}^n \theta_j Y_{t-j} + \sum_{j=1}^n \lambda_j X_{t-j} + U_{2t}$$

متداول‌ترین VAR تا اندازه زیادی به مدل های معادلات همزمان شباهت دارد . جز این که در این روش (VAR) با تعدادی متغیرهای درونزا سرو کار داریم. اما هر متغیر درونزا با استفاده از مقادیر گذشته خود و مقادیر با وقه از تمامی دیگر متغیرهای درونزای مدل ، توضیح داده می شود . معمولا هیچ گونه متغیر برون زایی در مدل وجود ندارد . روش VAR ، سریهای زمانی را برای پیش بینی های مختلف در یک زمان مورد بررسی قرار می دهد .

خصوصیات این روش پیش بینی عبارتند از :

۱- این روش ساده است و در واقع یک سیستم همزمان می باشد که در آن تمامی متغیرها درون زا در نظر گرفته می شوند .

۲- در روش VAR مقدار یک متغیر به صورت تابعی خطی از مقادیر گذشته تمامی متغیرهای موجود در مدل بیان می شود .



۳- اگر هر یک از معادلات شامل تعداد یکسانی از متغیرهای با وقه در سیستم باشد می توان آن را با روش ols بدون استفاده از روش‌های سیستمی دیگر نظیر حداقل مربعات دو مرحله ای یا رگرسیونهای به ظاهر غیر مرتبط (SURE) تخمین زد.

۴- پیش بینی هایی که از این روش به دست می آید در بسیاری از موارد بهتر از نتایج مدل‌های پیچیده معادلات همزمان است.

۵- یکی از مهمترین مسائل در روش VAR ، انتخاب طول و وقه مناسب می باشد . چون در صورتیکه حجم نمونه به اندازه کافی بزرگ نباشد ، تعیین این تعداد (زیاد) از پارامترها (وقه های زیاد متغیرها) به درجات آزادی زیادی نیاز خواهد داشت که در اغلب تحلیلهای اقتصادی یکی از محدودیتهای اساسی کمود مشاهدات است و در نتیجه تعداد درجات آزادی کاهش می یابد .

در این مقاله از رویه معمول مدلسازی عام به خاص استفاده شده است . ابتدا از مدل VAR نا محدود با تعداد وقه هایی که به اندازه کافی بالا باشند استفاده شده است . در یک مدل VAR نا محدود ، وقه های همه متغیرهای موجود در مدل در سمت راست هر معادله موجود در مدل وارد می شوند و تمام متغیرها دارای وقه های مشابهی هستند که البته معمولا برای داده های سالیانه ، شمار وقه های مور نیاز برای ساختار یک مدل مناسب ، مرتبه یک یا دو می باشند که در این مقاله نیز محدودیت های مشاهده ای منجر به استفاده از داده ها با دو مرتبه وقه در مدل شد . در این حالت تمام معادلات مدل VAR نا محدود را با استفاده از نرم افزار E-Views تخمین زدیم که نتایج این تخمین برای مدل VAR نا محدود در این مقاله نیامده است).

مدل خود رگرسیونی برداری محدود

برای به دست آوردن مدل خود رگرسیونی برداری محدود از مدل خود رگرسیون برداری نا محدود ، در این مقاله از روش هسیانو استفاده شده است . در این روش از خطای پیش بینی نهایی به عنوان معیاری برای ورود و یا عدم ورود یک متغیر با وقه از مرتبه یک یا دو استفاده شده است . به این طریق که ابتدا در هر معادله متغیر وابسته با یک مرتبه وقه را به عنوان اولین متغیر سمت راست وارد معادله کرده و سپس مجموع مربعات خطای SSE (Sum of Squares of Errors) در وقه های از یک تا M (حداکثر وقه که در مقاله حاضر ۲ می باشد) محاسبه شده ، سپس خطای پیش بینی نهایی (FPE) تعریف شده توسط آکائیک در سال ۶۹ از طریق فرمول زیر تعیین گردید :

$$Y_t = \alpha_0 + \sum_{j=1}^m \alpha_j Y_{t-j} + U_{1t} \quad (4)$$

$$FPE(M) = \frac{(T+M+1)}{(T-M-1)} \times \frac{SSE}{T}$$



که در آن T : تعداد کل مشاهدات ، M درجه وقه و SSE مجموع مربعات خطای می باشند .
وقه ای که کمترین FPE را می دهد ، می توان با M^* مشخص نمود . در مرحله بعدی
تمرکز روی معادله (۵) می باشد .

که متغیر γ_2 به عنوان یک متغیر کنترل شده با وقه M^* است . دوباره مجموع مربعات خطای (SSE) متغیر γ_2 را به وسیله تغییر دادن درجه وقه متغیر γ_i از یک تا N (که مجددا در مقاله حاضر ۲ می باشد) محاسبه و وقه ای که کمترین FPE را دارد تعیین و با N نشان می دهیم (در صورتی که هیچکدام از وقه های متغیر γ_i نتوانند FPE کمتری نسبت به وقه M^* متغیر وابسته به وجود آورند آن متغیر γ_i بر معادله وارد نمی شود و نوبت به امتحان متغیر بعدی می رسد) .

$$Y_t = \alpha_0 + \sum_{i=1}^m \alpha_i Y_{t-i} + \sum_{j=1}^m \beta_j X_{t-j} + U_{2t} \quad (5)$$

$$FPE(M^*, N) = \frac{(T + M^* + N + 1)}{(T - M^* - N - 1)} \times \frac{SSE(M^*, N)}{T}$$

که در این جا M^* تعداد بهینه وقه محاسبه شده برای γ_2 از فرمول بالا و N درجه وقه X_t و T ، تعداد کل مشاهدات می باشد .

به همین ترتیب در مقاله حاضر برای ۶ متغیر کلان اقتصادی مورد نظر (۶ معادله مدل) برای کلیه متغیرها وقه بهینه به این ترتیب محاسبه شد : برای استفاده از روش هسیانو در هر معادله ابتدا متغیر وابسته با یک مرتبه وقه وارد معادله می شد و خطای پیش بینی نهایی محاسبه می شد و سپس متغیرها بر حسب اهمیت در معادلات محاسبه شده توسط VAR نا محدود (که این اهمیت با معیار معنی دار بودن t) ضرایب تخمینی در مدل VAR نا محدود و هر چهار بالاتر باشد این اهمیت بیشتر می شود ، مشخص می شود) به داخل معادله وارد شده و آزمون FPE بر روی آنها صورت می گرفت که در این حالت متغیر با بالاترین مقدار(t) برای ضریب تخمینی آن در VAR نامحدود به عنوان دومین متغیر وارد معادله می شد و سپس خطای پیش بینی نهایی آن محاسبه می شد و در صورتیکه خطای پیش بینی نهایی را کاهش می داد در مدل می ماند و در غیر این صورت از مدل حذف می شد . به این ترتیب متغیرهای موجود در مدل VAR محدود را همراه با وقه های آنها تعیین می کنیم . نتیجه این آزمونها در جدول شماره ۲ آمده است .

معادله	صرف خصوصی	سرمایه گذاری خصوصی	صادرات	واردات	نرخ ارز	نرخ بهره
صرف خصوصی	۱			۱		
سرمایه گذاری خصوصی	۱	۱	۱			۱
صادرات			۱			
واردات			۱	۱		
نرخ ارز					۱	
نرخ بهره			۱			۱

در این جدول ، ۱ نشان می دهد که متغیری که در بالای ستون قرار دارد با یک دوره وقفه در معادله ای که نام متغیر وابسته آن در آن ردیف نوشته شده است وارد می شود .

مدل نهایی

به عنوان آخرین مرحله ، VAR محدود توصیف شده در بالا ، با همه داده های موجود آن (۱۳۷۹-۱۳۳۸) با استفاده از روش تخمین رگرسیونهای به ظاهر نامرتب (SUR) ، مجددا تخمین زده می شود که ضرایب این تخمین در جدول شماره ۳ آمده است . همچنین بینی های درون نمونه ای و برون نمونه ای انجام شده برای ۵ سال نیز در جدول های شماره ۴ و ۵ آمده اند . دقت پیش بینی به طور متوسط ۹۷٪ برآورد شده است .



جدول (۳) مدل VAR محدود نهایی

معادله	متغیر	پارامتر تخمینی	خطای استاندارد	آماره t
صرف خصوصی واقعی	عرض از مبدأ LPC LIM	۰/۰۰۱۲۶۴ ۰/۹۹۱۰۶۶ ۰/۰۱۸۴۰۱	۰/۱۰۱۱۵۷ ۰/۰۱۵۸۶۵ ۰/۰۱۶۰۲۸	۰/۰۱۲۴۹۸ ۶۲/۴۶۷۹۷ ۱/۱۴۸۰۹۸
سرمایه گذاری خصوصی واقعی	عرض از مبدأ LPI LEX LPC LIR	-۱/۰۰۵۴۲۸ ۰/۴۹۷۹۲۱ ۰/۱۰۵۷۵۹ ۰/۴۱۱۱۰۰ ۰/۰۳۲۹۵۶	۰/۴۴۹۶۳۴ ۰/۱۰۴۹۸۳ ۰/۰۵۰۴۳۳ ۰/۰۹۱۷۶۴ ۰/۰۲۸۰۴۳	-۲/۳۴۴۷۵۱ ۴/۷۴۲۸۹۲ ۲/۰۹۷۰۰۹ ۴/۴۷۹۹۷۵ ۱/۱۷۵۱۹۶
صادرات واقعی	عرض از مبدأ LEX	۱/۷۵۹۶۵۸ ۰/۷۷۵۳۲۸	۰/۴۹۶۶۲۷ ۰/۰۶۴۲۶۴	۳/۵۴۳۲۱۸ ۱۲/۰۶۴۷۳
واردات واقعی	عرض از مبدأ LIM LEX	۰/۶۵۰۲۵۱ ۰/۹۵۲۷۱۲۱ -۰/۰۴۰۴۹۶	۰/۴۰۳۳۷۹ ۰/۰۴۱۶۶۹ ۰/۰۵۳۴۷۵	۱/۶۱۲۰۱۰ ۲۲/۸۶۳۸۳ -۰/۷۵۷۲۸۳
نرخ ارز	عرض از مبدأ LER	-۰/۰۸۴۸۴۴ ۱/۰۳۱۷۶۸	۰/۱۱۴۹۴۱ ۰/۰۲۱۶۹۵	-۰/۷۳۸۵۰۳ ۴۷/۵۵۷۴۶
نرخ بهره	عرض از مبدأ LIR LEX	-۲/۰۶۶۶۵۲ ۰/۶۹۳۱۹۳ ۰/۴۴۱۰۸۶	۰/۹۲۸۷۸۹ ۰/۰۷۴۵۳۸ ۰/۱۳۹۳۷۳	-۲/۲۲۵۱۰۳ ۹/۲۹۹۸۵۵ ۳/۱۶۴۷۸۲

این جدول تخمین های رگرسیونهای به ظاهر نامرتب (SURE) را که توسط نرم افزار-EViews تخمین زده شده اند، نشان می دهد.

در این جدول کلیه متغیرها به غیر از عرض از مبدأ دارای یک مرتبه وقه می باشند و LPC : متغیر مصرف خصوصی واقعی LIM : متغیر واردات واقعی ، LPI : متغیر سرمایه گذاری خصوصی واقعی ، LEX : صادرات واقعی ، LIR : متغیر نرخ بهره ، LER : متغیر نرخ ارز می باشند.



جدول (۴) پیش بینی های درون نمونه ای (سال ۱۳۷۹)

سریها (لگاریتم)	مقدار پیش بینی متغیر	مقدار واقعی متغیر
صرف خصوصی واقعی	۹/۱۷۳۰۲۴۴۴	۹/۲۹۶۵۱۸
سرمایه گذاری خصوصی واقعی	۷/۲۱۱۳۱۰۷۶	۷/۴۰۹۳۷۹
صادرات واقعی	۷/۷۷۶۲۰۱۷۲	۷/۹۲۷۳۲۴
واردات واقعی	۶/۰۱۰۸۹۸۷۵	۷/۳۲۴۸۹۶
نرخ ارز	۷/۷۰۴۵۹۴۴۴	۷/۴۶۷۳۷۱
نرخ بهره	۳/۷۷۳۵۹۸۴۱	۳/۶۲۹۶۶۰

جدول (۵) پیش بینی های خارج نمونه ای (سالهای ۱۳۸۰-۸۴)

سریها (لگاریتم)	۱۳۸۰	۱۳۸۱	۱۳۸۲	۱۳۸۳	۱۳۸۴
صرف خصوصی واقعی	۹/۲۱۳۴۶۲۹۰۸۱۸	۹/۱۳۱۱۴۹۸۳	۹/۰۴۹۵۷۲۱	۸/۹۶۸۷۲۳۲۶۰۴	۸/۸۸۸۵۹۶۶۸
سرمایه گذاری خصوصی واقعی	۷/۲۹۵۱۸۹۸۰۹۷۷	۷/۲۰۱۹۲۶۵۰	۷/۱۱۹۸۹۵۹	۷/۰۴۴۱۵۴۷۳۶۹	۶/۹۷۲۱۵۰۲۹
صادرات واقعی	۷/۹۰۵۹۳۴۲۶۲۲۷	۷/۸۸۹۳۵۰۱۹	۷/۸۷۶۴۹۲۱	۷/۸۶۶۵۲۲۸۷۵۹	۷/۸۵۸۷۹۳۴۴
واردات واقعی	۶/۰۲۵۸۶۱۲۴۲۰۱	۵/۷۴۰۹۶۴۵۴	۵/۴۶۹۵۳۷۴	۵/۲۱۰۹۴۳۲۲۲۶	۴/۹۶۴۵۷۵۰۳
نرخ ارز	۷/۷۰۴۵۹۴۴۴۱۹۲	۷/۹۴۹۳۵۳۹۹	۸/۲۰۱۸۸۹۰	۸/۴۶۲۴۴۶۶۸۸۱	۸/۷۳۱۲۸۱۶۹
نرخ بهره	۳/۹۴۶۰۳۴۵۳۸۲۴	۴/۱۵۵۹۰۸۴۳	۴/۲۹۴۰۷۶۵	۴/۳۸۴۱۸۲۲۱۲۷	۴/۴۴۲۲۴۵۵۲

۴- پیشنهادات

همان طور که از پیش بینی ها بر می آید ، لگاریتم متغیرهای مورد نظر به جز دو متغیر نرخ ارز و نرخ بهره که روند صعودی دارند ، دارای روند نزولی می باشند . اما از آنجا که برخی از متغیرها من جمله متغیر نرخ ارز در مدل مورد نظر در این مقاله در برخی از سالها به طور ثابت باقی می مانند لذا استفاده از VAR به عنوان مدلی برای پیش بینی این گونه متغیرها به نظر نمی رسد که روش قوی ای در مقایسه با دیگر روشهای پیش بینی در سیستم معادلات همزمان باشد . علی تلک هدف این مقاله بیشتر در جهت استفاده از یک روش پیش بینی برای متغیرهای کلان اقتصادی می باشد و لذا برای به دست آوردن مدلی با ضرایب تخمینی دقیقتر که گویای



مقدار هر چه واقعی تر متغیرها باشد نیازمند استفاده از روش‌های مختلف و شاید در یک زمان می‌باشیم.

منابع:

- ۱- بانک مرکزی ایران، آمار و اطلاعات pds
 - ۲- باقری ، مهرداد ، ترکمانی ، جواد (۱۳۷۹) ، بررسی وضعیت و ارتباط بین سرمایه گذاری خصوصی و دولتی در بخش کشاورزی با استفاده از آزمون هم انداشتگی ، مجموعه مقالات اقتصاد کشاورزی ، جلد ۲ ، مشهد
 - ۳- باقری ، مهرداد ، ترکمانی ، جواد (۱۳۷۹) ، بررسی پیوستگی بازار گوشت مرغ ایران ، مجموعه مقالات سومین کنفرانس اقتصاد کشاورزی، جلد ۲ ، مشهد
 - ۴- سازمان مدیریت و برنامه ریزی، آمار و اطلاعات سلایهای ۱۳۸۳-۱۳۸۴
 - ۵- گجراتی،دامودار (۱۳۷۸) ، مبانی اقتصاد سنجی ، جلد دوم ، مترجم ، ابریشمی ، حمید ، انتشارات دانشگاه تهران .
 - ۶- مقدسی ، رضا ، یزدانی ، سعید (۱۳۷۹) ، مطالعه رابطه متغیرهای عمدۀ اقتصادی بخش کشاورزی با سیاستهای پولی و مالی ، مجموعه مقالات سومین کنفرانس اقتصاد کشاورزی ، جلد ۲ ، مشهد
 - ۷- مهرابی بشرآبادی ، حسین ، چندی ، امیر حسین (۱۳۷۹) . بررسی رابطه بین رشد ارزش افزوده و تجارت خارجی بخش کشاورزی در ایران ، مجموعه مقالات سومین کنفرانس اقتصاد کشاورزی ، جلد ۲ ، مشهد
 - ۸- نوفرستی ، محمد (۱۳۷۸) ، ریشه واحد و هم جمعی در اقتصاد سنجی ، موسسه خدمات فرهنگی رسا ، تهران
- 9- Allen , P.G.and Marzuch , B . J . “Econometric Model of the Paraguayan Macroeconomy ” , Department of Resource Economics , Washington , D.C.(1999) .